

45
LISINSKI
1973-2018
ZA SVA VREMENA

LISINSKI
SUBOTOM
UVIJEK
LISINSKI
NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ!
18/19

RITMOFONIJA

SIMFONIJSKI ORKESTAR, ZBOR
i UDARALJKAŠKI ANSAMBL biNg bang
MUZIČKE AKADEMIJE
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU
ŠIMUN MATIŠIĆ, udaraljke
LUIS CAMACHO MONTEALEGRE, marimba
MLADEN TARBUK, dirigent

Subota, 11. svibnja 2019. u 19.30
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Mladen Tarbuk

Zildjian Concerto za multiperkusionista i puhački orkestar

In modo classico

In colore di blu

Per popolo popolare

Puhači Simfonijskog orkestra Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Solist: Šimun Matišić, udaraljke

Igor Kuljerić

Koncert za Ivanu za marimbu i orkestar

Con motto

Lento

Allegro

Simfonijski orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Solist: Luis Camacho Montealegre, marimba

Franz Cibulka & Igor Lešnik

Per omnia za orkestar, ansambl udaraljki i ženski zbor

Simfonijski orkestar i Zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Udaraljkaški ansambl biNg bang

Solist: Luis Camacho Montealegre, marimba

30 GODINA UDARALJKI
NA MUZIČKOJ AKADEMIJI
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

UVODNA RIJEČ

Programom virtuoznih koncerata za udaraljke hrvatskih skladatelja, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu na svojem drugom koncertu u sklopu ovogodišnjega ciklusa *Lisinski subotom* obilježava 30. obljetnicu osnivanja studija udaraljki. Koncertni raspored koji će izvesti Simfonijski orkestar, Zbor, ansambl udaraljki biNg bang i solisti Muzičke akademije slijedi vrijeme nastajanja važnih djela hrvatske solističke literature za udaraljke. *Zildjian Concerto* za udaraljke i orkestar Mladena Tarbuka (koji je 1994. godine prouzveo Igor Lešnik), skladatelj je diplomski rad te prvi hrvatski koncert za *multipercussion*. *Koncert za Ivanu* Igora Kuljerića jedan je od prvih hrvatskih koncerata za marimbu koji je 2001. prouzvela skladateljeva kći Ivana Kuljerić Bilić. Niz nastavlja prvi koncert za veliki ansambl udaraljki, ženski zbor i orkestar *Per omnia* Franca Cibulke i Igora Lešnika, prouzveden 2008. godine. Pod ravnanjem Mladena Tarbuka predstaviti će se polaznici studija udaraljki Muzičke akademije – Šimun Matišić na udaraljicama, Luis Camacho Montealegre na marimbi te ansambl udaraljki Muzičke akademije biNg bang.

Igor Lešnik, red. prof. art.

Produkcija:

**KONCERT u povodu 30 godina studija udaraljki
na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu**

Izdavači notnog materijala:

HoneyRock za *Zildjian Concerto* za multipercusionista
i puhački orkestar

biNg-bang® Ltd Publication za *Per omnia* za orkestar,
ansambl udaraljki i ženski zbor

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU MUZIČKA AKADEMIJA

REKTOR: Damir Boras, prof. dr. sc.

DEKAN: Dalibor Cikojević, red. prof. art.

DIRIGENT: Mladen Tarbuk, red. prof. art.

ZBOROVOĐA: Jasenka Ostojić, red. prof. art.

SOLISTI: Šimun Matišić, 4. g. studija udaraljki
Luis Camacho Montealegre, apsolvant studija udaraljki

MENTOR SOLISTA:

Igor Lešnik, red. prof. art.

SIMFONIJSKI ORKESTAR MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

ČLANOVI ORKESTRA:

KONCERTNI MAJSTOR: Marko Glogović

PRVE VIOLINE: Urban Jerman, Ivo Martinović, Emanuela Jerčić, Jakov Šredl, Blaž Žagač, Jelena Knezović, Anđela Lijović, Pavla Grabar, Rebeka Heaton, Edita Kolovrat, Matej Mihaljević, Mengsen Wang, Ivanica Novaković

DRUGE VIOLINE: Eleonora Hil, Maja Duhović, Ante Slišković, Alberto Surina, Matej Mijalić, Eva Šulić, Meri Anastasov, Jeremija Bundalo, Tomislav Špehar, Benedikt Kocijan, Matej Žerovnik, Laura Šurbek Kraljević

VIOLE: Filip Vitko, Filip Kujundžić, Bartul Lakotić, Marta Balenović, Dora Šimunić, Lucija Marinović, Leonarda Okmažić, Filip Nemet Gužvić

VIOLONČELA: Iva Ilakovac, Tonka Javorović, Stin Lebar, Lana-Lucija Horvatić, Jurica Mrčela, Josip Boštjančić, Martina Vuletić, Janko Franković, Ela Radman, Zoran Resnik

KONTRABASI: Matija Kasaić Drakšić, Karlo Čeh, Luka Krištofić, Mislav Peović

HARFA: Veronika Čiković

FLAUTE: Tihana Golubić, Živa Skrbiš, Barbara Tomić (fl. picc.)

OBOE: Antonio Haller, Višnja Stapić

ENGLISKI ROG: Ivan Vlanić

6

KLARINETI: Emma Štern, Jan Plevko, Dorian Milinković, Nathan Ukalović

FAGOTI: Grgur Konkoli Kolar, Eva Fritz, Sebastian Tarbuk

ROGOVI: Valentino Bujjić, Klara Čavar, Matej Fridl, Lalita Tasić, Barbara Dolenc, Marko Gugić

TRUBE: Karlo Vlahek, Ante Sočo, Mislav Glavina, Peter Firšt (tr. picc.)

TROMBONI: Ivan Gužvinac, Nediljko Rebić, Kristijan Leš

TUBA: Mihael Hrgar

SAKSOFONI: Bartol Stopić, Sonja Domitrović, Dominik Grgić

TIMPANI: Wu Jaan Štokelj

UDARALJKE: Mario Čavlek, Vedran Vujec

KLAVIR I ČELESTA: Damir Gregurić

MENTOR GUDAČKOG ORKESTRA: Jože Haluza, red. prof. art.

ASISTENTI DIRIGENTA: Matija Fortuna, ass.
Stjepan Vuger, 5. godina studija dirigiranja

7

biNg bang, UDARALJKAŠKI ANSAMBL MUZIČKE AKADEMIJE:

Luka Ivir, Luka Mihajlović, Mario Čavlek, Suzana Komazin, Vedran Vujec, Janko Adamek, Štefan Đurković, Marin Borščak, Rupert Čunko, Davor Marinac, Šimun Matišić, Andrea Pedron, Dominik Šabić, Julija Furek, Jaan Štokelj Wu, Petar Pranjčić

MENTOR: Igor Lešnik, red. prof. art.

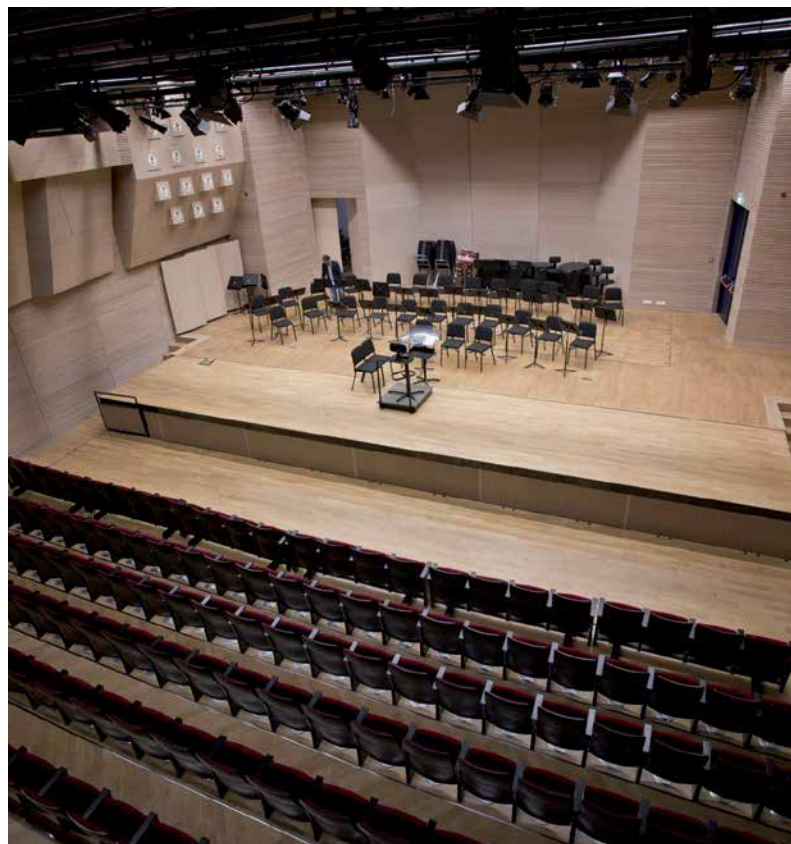
Ansambli uvježbao: Marko Mihajlović, doc.

VODITELJ ORKESTRA: Georg Draušnik, prof. art.

NADZORNIK ORKESTRA: Nikša Gašparđi

POSLUŽITELJ ORKESTRA: Zoran Boch

8

9

ZBOR MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

SOPRANI: Marija Anđela Biondić, Petra Bučo, Barbara Cvitanović, Terezija Galić, Ena Hadžiomerović, Lorena Herman, Nikolina Hrkać, Martina Ivanković, Lucija Job, Petra Pia Kartelo, Silvia Klinar, Lorena Kolarić, Lucija Lazički, Anamaria Ledinek, Tena Lončarević, Magdalena Martinčić, Stefani Pijetlović, Maja Piljek, Marija Salečić, Mihaela Šarec, Katia Šarlija, Karla Sever, Danijela Varga, Žana Žganec, Yuchen Zhang

ALTOVI: Mihaela Antolović, Katarina Nera Biondić, Marija Boban, Lucija Borković, Ivana Božić, Doris Brajković, Mirjam Bungić, Izabela Conev, Antonela Doko, Marina Đoković, Lana Gašpert, Marta Faullend Heferer, Ana Horvat, Lucija Klarić, Lea Konjetić, Ema Kopi, Matea Koren, Latica Kovačević, Morana Lakotić, Tena Maletić, Maja Maslić, Lucija Matković, Doris Mihaljević, Lea Pavković, Hannah Pavlič, Katarina Pavlović, Andrea Rakitić, Karla Šain, Suzana Simić, Marienza Stampone, Karla Šain, Hana Zdunić

DIRIGENTICA ZBORA: Jasenka Ostojić, red. prof. art.

ASISTENT DIRIGENTICE: Darijan Ivezić, ass.

KOREPETITORI ZBORA:

Ivan Božanić, 3. godina integriranog studija glasovira

Julijan Martinčević, 3. godina integriranog studija glasovira

IZVRŠNA PRODUKCIJA: Vesna Rožić

ODNOSI S JAVNOŠĆU: Gabriela Paradžik

Mladen Tarbuk jedan je od najsvestranijih umjetnika na hrvatskoj glazbenoj pozornici. S jednakim uspjehom djeluje kao skladatelj, dirigent, glazbeni pisac, pedagog i producent. Međunarodni dirigentski ugled postigao je djelujući kao stalni gost Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu (2004. – 2009.) te gostujući u raznim svjetskim opernim kućama i koncertnim dvoranama, gdje je ravnao brojnim uglednim ansamblima (Mađarska državna opera, Simfonijski orkestar iz Haife, Opera *Lyra* iz Ottawe, Državni simfonijski orkestar Meksika, Sinfonietta Cracovia, Orkestar Bečkoga koncertnog društva, Nordijski komorni orkestar, Sicilijanski simfonijski orkestar iz Palerma, Kazalište *Verdi* iz Trsta, Praška državna opera, Simfonijski orkestar Mađarskoga radija, Slovenska filharmonija i dr.).

Glazbeni život Hrvatske obilježio je velikim opernim produkcijama umjetničkih akademija Zagrebačkog sveučilišta, višegodišnjom suradnjom sa Simfonijskim orkestrom HRT-a s kojim je snimio tisuće minuta pretežito hrvatske glazbe te osnivanjem Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Kao intendant Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu uspio je intenzivirati program i ojačati međunarodnu suradnju, ne zanemarujući pritom oživljavanje hrvatske kazališne baštine. Osobit uspjeh postigao je ravnajući premijerama opera *Tristan i Izolda* te *Lady Macbeth Mcenskoga okruga* u tome kazalištu. Od 2012. do 2014. vodio je glazbeni program Dubrovačkih ljetnih igara, a od 2014. do 2017. bio je intendant toga poznatog festivala.

Za svoj je skladateljski i dirigentski rad dobio više međunarodnih i hrvatskih priznanja, među kojima se ističu nagrade *Ernst Vogel* (1993.), *Josip Štolcer Slavenski* (2003., 2010., 2013. i 2015.) i *Milka Trnina* (2009.). Njegov bogati opus obuhvaća stotinjak skladbi, od solističke i komorne glazbe do velikih simfonijskih i scenskih formi, koje su sve

zaživjele na uglednim festivalima suvremene glazbe (*Europamusicale* u Münchenu, *Musicora* i *Le Temps de Soufflé* u Parizu, *Trieste Prima*, *World Music Days* u Manchesteru 1997., *World Saxophone Congress* Glasgow, *Musikprotokoll*, *Hörrohr* i *Erasmus* u Grazu, *Moskovska jesen*, *Muzički biennale Zagreb*). Njegova se djela pojavljuju na brojnim nosačima zvuka različitih izdavača (HoneyRock, Orfej i Cantus). Izvedbom njegova baleta *Tramvaj zvan čežnja* otvoreni su *Svjetski dani glazbe* 2005. u Zagrebu. Posebnu mu je čast iskazao grad Wuppertal narudžbom skladbe u povodu smrti barda suvremene glazbe, violončelista Siegfrieda Palma. Tako je nastalo djelo *Über glitzernden Kies* koju je praisvela Gail Gilmore.

Za Hrvatsku je vrlo važan njegov muzikološki i istraživački rad. Redigirao je, uređio, za objavu pripremio i djelomice rekonstruirao nekoliko remek-djela hrvatske simfonijske i operne baštine: prvu hrvatsku operu *Ljubav i zloba* Vatroslava Lisinskog te diptih *Sablasti sa Sunčanim poljima* Blagoja Berse; vratio je izvorno ruho Zajčevu *Nikoli Šubiću Zrinjskom*, rekonstruirao drugi čin Papandopulove *Sunčanice*, redigirao simfoniju Dore Pejačević te brojne druge partiture.

Mladen Tarbuk redoviti je profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje predaje dirigiranje, kompoziciju, orkestar i teoriju glazbe.

Jasenska Ostojić, dirigentica, diplomirala je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje je završila i stručno usavršavanje kao stipendistica Fonda *Lovro & Lilly Matačić*. Redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Vodi Zbor i Komorni zbor Muzičke akademije, s kojima ostvaruje izvrsne operne i vokalno-instrumentalne projekte koje hvali javnost i glazbena kritika u zemlji i inozemstvu, te surađuje s eminentnim umjetnicima današnjice (M. Horvat, V. Gergijev, R. Muti itd.).

Kao dirigentica zborova i orkestara osvojila je desetke državnih i međunarodnih nagrada, među kojima su i dva europska *Grand Prix*. Bogatu koncertnu djelatnost ostvaruje na uglednim festivalima u Hrvatskoj (Varaždinske barokne večeri, Muzički biennale Zagreb, Osorske glazbene večeri, Samoborska glazbena jesen itd.) i inozemstvu (Velika Britanija, Francuska, Belgija, Austrija, Italija, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Makedonija i Sjedinjene Američke Države). Ravnala je praiizvedbama brojnih skladatelja (A. Marković, N. Njirić, P. Gotovac, J. Magdić, T. Uhlik, I. Josipović, D. Bobić, D. Bukvić, S. Drakulić, M. Tarbuk, A. Knešaurek, F. Đurović, I. J. Skender, V. Čop, B. Vlahek i drugi), za čije je izvedbe više puta nagrađena posebnim priznanjima. Kao dirigentica surađivala je sa Zagrebačkim solistima, Simfonijskim puhačkim orkestrom Oružanih snaga RH, Samoborskim gudačima, Hrvatskim komornim orkestrom, orkestrom CEMAN, Zagrebačkim omladinskim komornim orkestrom te Komornim i Baroknim orkestrom Muzičke akademije.

Specijalizirala je vokalnu izobrazbu pjevača mladenačke dobi kod Bečkih dječaka (Austrija). Bila je dirigentica Zagrebačkih dječaka, čiji su solisti u posljednja dva desetljeća redovito nastupali u produkcijama nacionalnih opernih i koncertnih kuća. Godine 2006. osniva Hrvatsko društvo *Collegium pro arte* pri kojem djeluju priznati zborovi Cappella Zinka i Cappella Odak te novoosnovani ansambl Odak Camerata. Članica je stručnih ocjenjivačkih sudova na natjecanjima dirigenata, orkestara i zborova u Hrvatskoj i inozemstvu.

Predavačica je i voditeljica seminara i stručnih usavršavanja te gostujuća predavačica na sveučilištima u SAD-u, Poljskoj, Austriji, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Umjetnička je ravnateljica World Choir Festival on Musical, Thessaloniki, Grčka.

Šimun Matišić (Zagreb, 1996.) prvi je put nastupio u dobi od samo četiri godine, svirajući bubnjeve u kvartetu Branka Kralja. Udaraljke počinje učiti kod Božidara Rebića, a poslije kod Tomija Spasevskog i Gorana Goršea. Usporedno uči i glasovir (Sretna Meštrović) te teorijske predmete u Glazbenom učilištu *Elly Bašić*, gdje je 2014. maturirao udaraljke i teoriju glazbe. Trenutačno je student četvrte godine udaraljki u razredu Igora Lešnika te treće godine kompozicije u klasi profesora Mladena Tarbuka na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (prve dvije godine studija kompozicije završio je kod Davorina Kempfa). Prvi nosač zvuka, na kojemu svira vibrafon i marimbu sa svojim triom, objavio je s četrnaest godina, pod naslovom *Jazz nocturno*. Suradivao je s brojnim inozemnim i domaćim jazz i klasičnim glazbenicima (Boško Petrović, Miljenko Prohaska, Mario Mavrin, Primož Grašić, Florin Niculescu, Stochelo i Moses Rosenberg, Fiona Monbet, Christian Escoude, Costel Nitescu, Matija Dedić, Zagrebačka filharmonija, Big Band HRT-a, Simfonijski orkestar HRT-a, Tamburaški orkestar HRT-a, Kvintet Simply Brass, Big Band HGM-a i dr.). Usavršavao se na seminarima kod mnogih domaćih i svjetskih profesora (Igor Lešnik, Ivana Bilić, Svet Stojanov, Ludwig Albert, Lin Chin Cheng, Ney Rosauero, Xi Zhang, Nancy Zeltsman, Marta Klimasara, Emmanuel Sejourne i dr.). Za nastup s gitaristom Christianom Escoudeom 2011. godine dobio je Nagradu *Judita* na 57. Splitskom ljetu. Tri godine poslije počinje novi projekt u duu s pijanistom Matijom Dedićem, s kojim 2016. izdaje *live* album *Fortune smiles*, za koji je dobio nagradu *Porin* za najbolju izvedbu jazz-skladbe. Sa svojim sekstetom 2018. objavljuje autorski jazz-album *Invocation*, također nagrađen *Porinom*, u kategoriji najbolje jazz-skladbe.

Luis Camacho Montealegre (Alcázar de San Juan, 1994.) španjolski je udaraljkaš koji trenutačno dovršava diplomski studij na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu pod vodstvom Igora Lešnika i Ivane Bilić. Istovremeno djeluje i kao zamjenik na mjestu udaraljkaša u

Simfonijskom orkestru HRT-a. Glazbeno je obrazovanje počeo u dobi od šest godina. Maturirao je na Glazbenom konzervatoriju *Alcázar de San Juan*, osvojivši posebne počasti kao udaraljaš. Nastavio se razvijati na Konzervatoriju *Manuel Massotti Littel*, gdje je uspješno završio preddiplomski studij u razredu Juanfraa Carrilla. U tom razdoblju osvojio je prvu nagradu u kategoriji Edeta na međunarodnome udaraljaškom natjecanju *Perkulliria*. Usavršavao se kod brojnih izvrsnih udaraljaša kao što su Sergi Perales, José Luis González i Javier Benet. Tijekom diplomskog studija nastupio je kao solist u koncertu za marimbu *Water Sculpture* Igora Lešnika, koji je izveo uz pratnju gudačkog orkestra zagrebačke Muzičke akademije u Puli, Bjelovaru, Zagrebu i Čakovcu. Komornu inačicu djela s večerašnjega rasporeda, Kuljerićeva *Koncerta za Ivanu*, izveo je u Bjelovaru u siječnju ove godine. S kolegom Francescom Mazzolenijem 2016. osnovao je udaraljaški Flam-a Duo, koji je nastupao na važnim festivalima diljem Europe (*Ivana Bilić Marimba Week* u Samoboru, talijanski *Salotto Musicale*, *International Percussion Ensemble Week* u Bjelovaru i *Percussion Camp* na španjolskim Tenerifima). Njihov nastup u sklopu europskoga projekta *Art's Birthday* 2018. godine bio je uživo emitiran na Hrvatskome radiju. Duo je prouzveo nekoliko upravo njima posvećenih djela hrvatskih autora te sudjelovao u videoprojektu promocije glazbenog studija Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Iako je duo uglavnom posvećen marimbističkom repertoaru, kojim su osvojili dvije druge nagrade (jednu na natjecanju za komornu glazbu *IV Percute* 2016., a drugu na Međunarodnom marimbističkom natjecanju u Belgiji 2017. godine), njihov se glazbeni izraz još uvijek razvija. Želja im je proširiti instrumentalni sastav time što će dodati i ostale vrste udaraljki.

Ansambel **biNg bang** osnovan je 1999. godine pod umjetničkim vodstvom Igora Lešnika. Članovi ansambla najbolji su hrvatski studenti udaraljki te pobjednici brojnih udaraljaških natjecanja. Uz standardni repertoar udaraljaških ansambala, biNg bang često prouzvodi djela

hrvatskih skladatelja. Na popisu gostujućih solista su primjerice Ney Rosauero, Jean Geoffroy, John Beck, Michael Udow, Payton MacDonald, Fernando Hashimoto, Angel Frette, Ludwig Albert, Arthur Lipner. Sastav biNg bang dobitnik je niza nagrada i priznanja, među kojima su prvo mjesto na natjecanju udaraljaških ansambala 2004. u organizaciji Društva za udaraljaške umjetnosti, pozivi za nastupe na konvenciji toga društva u Nashvilleu kao najbolji sveučilišni udaraljaški ansambl te na trećem Međunarodnom marimbističkom natjecanju u Belgiji kao službeni ansambl; biNg bang je i pobjednik Europskog natjecanja i festivala mladih (EMJ, Neerpelt) 2009. godine. Ansambl nastupa po cijelom svijetu te na udaraljaškim festivalima kao što su *Perkumania* u Parizu, *Crossdrumming* u Varšavi, *Noći udaraljki* u Grazu, *Dani udaraljki* u Valenciji, Patagonijski festival udaraljki u Argentini, Taiwan International Percussion Convention u Taipeiju, Međunarodni udaraljaški festival u Puerto Ricu... Debitantski nosač zvuka *biNg bang Plays Lešnik* izdali su za američku etiketu *Equilibrium*.

Zildjian Concerto za multiperkusionista i puhački orkestar nastao je između 1993. i 1994. godine kao diplomski rad **Mladena Tarbuka** na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Praizveo ga je Orkestar Hrvatske vojske u Zagrebu, 1. travnja 1995. na 18. Muzičkom biennalu Zagreb, pod ravnanjem samoga skladatelja, a solist je bio Igor Lešnik. Govoreći o skladbi u intervjuu u povodu večerašnjega koncerta, Mladen Tarbuk rekao je da je preuzimajući vodstvo puhačkoga Orkestra Hrvatske vojske htio pridonijeti stvaranju literature za puhača glazbala. Ta se ideja ispreplela s projektom *Sticks and Strings and Winds* Igora Lešnika, čiji je cilj bio postaviti zvuk udaraljki u kontekst različitih zvukovnih boja. Zadatak Mladena Tarbuka unutar toga projekta bili su upravo puhači.

Skladba *Zildjian Concerto* nazvana je po tvrtki koja proizvodi činele, a očekivani ishod takvoga komplimenta bila je donacija glazbala do koje u stvarnosti nikad nije došlo. Koncert je osmišljen kao mješavina stilova, ujedinjujući tradicionalnu, narodnu, a dijelom i avangardnu Novu glazbu. S jedne strane predstavlja trostavačni udaraljkaški koncert za puni puhački sastav te set bubnjeva, timpane, zvončiče i vibrafon, s programnim naslovima stavaka (*In modo classico*, *In colore di blu* i *Per popolo popolare*). Djelo je kombinacija različitih glazbenih žanrova na različitim razinama – što i sam skladatelj naziva „polistilizmom” – ne samo onih vidljivih iz naslova (klasičnoga, *bluesa* i popularnoga) nego i uočljivih utjecaja Stravinskijeva neoklasicizma, Šostakoviča, Lutosławskog, hrvatske tradicijske glazbe te tragova ekspresionizma bečke škole. Skladatelj je, kako je sam napomenuo, po uzoru na Ligetija eksperimentirao s polifonijom slojeva u dionici puhača, stvarajući guste namaze zvukovnih boja koje se prožimaju jedna preko druge.

Djelo ima klasičnu shemu: brzi, polagani i brzi stavak. Dionica solista ne izvodi se na jednom glazbalu, nego na cijelom nizu udaraljki. Kako i sam skladatelj kaže, ideja je bila da su udaraljke, s obzirom na mogućnost dobivanja mnoštva različitih boja, zapravo orkestar sam za sebe, pa postoji određeni slijed izmjena rezonancija boje udaraljki s bojama puhača koji pokušavaju pronaći suglasje. Udaraljke zapravo nisu u punom smislu solistička glazbala u svim trenucima skladbe, nego se pridružuju ostatku orkestra podržavajući i upotpunjujući ga. Skladatelj usto ističe da je najprije gotovo potpuno dovršio dionicu udaraljki, a potom je dodao instrumentaciju. Zbog tog je slijeda solistička dionica udaraljki izravno utjecala na formiranje zvuka i strukture orkestra.

Koncert je praizveden 1995. godine u Maloj dvorani Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog. Od ostalih izvedbi valja izdvojiti onu u sklopu festivala *World Music Days* 1997. u Manchesteru. Ovo je djelo vrijedan dodatak literaturi za puhače i udaraljke, naročito zbog svojevrsnog spoja tih dviju skupina glazbala kakva dotad nije viđena u hrvatskoj literaturi. Sam ga je solist Šimun Matišić, također u intervjuu za ovu priliku, ocijenio kao jedan od najboljih koncerata suvremene glazbe hrvatskih autora koje je imao prilike čuti i izvoditi.

In modo classico najklasičniji je stavak koncerta, odnosno najbliži tradiciji, iz kojeg se nazire tradicionalni oblik blizak sonatnom, sastavljen

od uvoda (ekspozicije), provedbe i nedosljedne reprize. U početnom vrlo sporom tempu nastupaju timpani solo, donoseći svojevrsnu temu karakterističnu po punktiranom ritmu obogaćenom ostinatnim tonom *c*. Orkestar potom donosi gustu fakturu s alarmanthnim i ponavljajućim tonovima koji dominiraju na visinama *c*, *cis*, *b*, *a*, *h*. Time skriveno upućuju na motiv *b-a-c-h* za koji je sam skladatelj izjavio da povezuje sva tri stavka, no ne naročito upadljivo jer se premješta iz pozadinske funkcije u prvi plan i natrag, odnosno ne može se jasno čuti. Poslije se pridružuju i bubnjevi. Nakon toga isprekidanog preludija, nastupa orkestar u reduciranom sastavu, pozivajući se na punktirani ritam timpana s početka. Istovremeno, timpani odudaraju od ukupne zvukovne slike usitnjenim ritmom. Promjenom u živahniji i poletniji tempo, polovica orkestra donosi novi glazbeni materijal s karakterističnim skokom i silaznom putanjom, a suprotstavljen sinkopiranom ritmu u drugoj. Zatim nastupa nov ugođaj u orkestru ispunjenom kantilenom, dok bubnjevi dominiraju prodornim zvukom i usitnjenim ritmom. U orkestru se potom razrađuje i augmentira punktirani ritam, a njegov se zvukovni prostor izmjenjuje iz fakture *tutti* u znatno reduciraniju fakturu. Na kraju toga odlomka nastupa zvukovni blok *tutti*, donoseći isti ritam i stvarajući gusti klaster. Flauta s kantilenom i harfa u rastavljenim pasażima u dijelu *L'istesso tempo* stvaraju magičnu atmosferu, zapravo blisku tonalitetnosti i Debussyjevoj poetici, upotpunjenu zvončičima. Pridružuje se i ostatak orkestra, zadržavajući istu atmosferu. Na završetku se djelo reducira na fagote i klarinete, koji slušatelja uvode u sljedeće raspoloženje, bitno drugačije od prethodnoga. Orkestar donosi pune blokove zvuka, u kojima se timpani istovremeno jednako dobro uklapaju i odudaraju od ostatka orkestra, izvodeći punktirani glazbeni materijal s početka. Ponovnim nastupom čeleste i igrom dviju flauta, atmosfera splašnjava. Set bubnjeva počinje novu i zvukovno (zbog kratkih ritamskih vrijednosti i pauza) isprekidanu priču. U *furiosu* trublje i set bubnjeva donose novu glazbenu misao građenu od punktiranog ritma i skokovitih melodija te dugih polovinka. Ta misao kao da prati i opisuje ideju onoga što *furioso* zapravo i označava. Stavak završava nastupom valovitih nizova silazno-uzlazne melodije u orkestru koja se igra njegovom fakturom. Orkestar reduciran na engleski rog, klarinet i fagote donosi poznati materijal punktiranog ritma pa time kao da upućuje na reprizu. Timpani nižu triole, kvintole i sekstole, tako odudarajući od orkestra. Puhači počinju ispunjavati zvukovni prostor istim ritmom u svim dionicama, privodeći kraju stavak koji završava timpanima u *decrescendu*.

In colore di blu, kako i sam skladatelj navodi, skladan je po uzoru na *blues*. Premda se čini da se skladba svakim stavkom sve više odmiče od tradicionalnih glazbenih ideja, daje se razabrati latentna trodijelnost u obliku. Počinje solo bubnjevima, no ubrzo im se u glazbenom dijalogu pridružuje i kontrabas, a potom i baritonski, tenorski i altovski saksofon, koji kao da nastupaju u imitaciji. Nastupom klarineta, oboe te skupine trombona stavak postaje blizak kantileni koja donosi melankolični prizvuk *bluesa*. Drugi dio stavka razrađeniji je i sastoji se od sitnijih ritamskih vrijednosti. Timpani počinju dominirati pa sve

zvuci energičnije, ali i disonantnije. Do smirivanja dolazi nastupom timpana i kontrabasa, koji podsjeća na dijalog s početka stavka. Treći dio je kontrastan, mirniji i pažljiv. Zvukovni prostor polako se ispunjava dionicama te orkestar nastupa u punom sastavu. Pred kraj odlomka ponovno se dinamički smiruje i orkestralno reducira.

Treći stavak, *Per popolo popolare*, prema skladateljevima je riječima inspiriran popularnom i tradicijskom glazbom Hrvatske i ostatka svijeta. Već sam početak ima prizvuk narodnoga kola, a skladatelj napominje da se u nastavku stavka mogu čuti i plesni elementi svojstveni drmešu. Postoji i obrazac u dionici timpana, kaže skladatelj, koji podsjeća na ojkalicu. Kraj stavka sinteza je svih tematskih materijala prethodnih stavaka, pa tako cijelu skladbu stapa u cjelinu. Stavak je pisan u obliku bliskom rondu: iako nema mehaničkog ponavljanja, postoji glazbeni materijal koji se često „vraća“ poput refrena, svaki put popraćen novim sadržajem. Vrhunac stavka svakako je solistička kadenca koja je, iako je detaljno zapisana u partituri, u povijesti izvedbi ove skladbe rijetko bila bez improvizacije. Tako će i ova izvedba imati izmijenjenu kadenču pod palicama Šimuna Matišića, koji je i sam u intervjuu najavio da će kadenca, iako ugrubo utemeljena na motivima skladbe, biti njegov autorski improvizacijski doprinos.

Igor Kuljerić (Šibenik, 1938. – Zagreb, 2006.) bio je hrvatski skladatelj i dirigent. Njegovi roditelji Marija i Antun porijeklom su bili s otoka Silbe, gdje je Igor proveo djetinjstvo; zato je to mjesto postalo velikim izvorom njegove skladateljske inspiracije. Književnost i pisanje privlačili su Igora Kuljerića još od malih nogu pa je upisao studij anglistike na Sveučilištu u Zadru i završio jednu godinu studija. Prije dolaska u Zagreb glazbenu poduku primao je privatno. Nakon godinu dana učenja u Glazbenoj školi *Vatroslav Lisinski*, 1957. godine upisao je studij kompozicije u razredu Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te usporedno s tim počeo raditi kao korepetitor u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu. Od početka studiranja bio je vrlo uspješan, a većina njegovih skladbi redovito se nalazila na izvođačkom repertoaru. Ubrzo nakon što je diplomirao 1963. godine, Kuljerić je postao članom Zagrebačkih solista kao čembalist i pomoćni dirigent Antonija Janiga. Kad je 1975. dobio stipendiju talijanske vlade, studirao je operni repertoar u milanskoj Scali te djelovao u Studio di fonologia musicale RAI-ja, s Luigijem Nonom i drugim važnim ikonama glazbene avangarde. Kuljerićev opus iznimno je bogat i raznolik pa ga je zbog toga teško klasificirati. Skladao je solističku i komornu glazbu, orkestralne i zbarske aranžmane i adaptacije, oratorije, opere te filmsku i namjensku glazbu. Intenzivnu suradnju s HRT-om započeo je 1968. godine kao dirigent Simfonijskog orkestra i Zbora HRT-a te kao skladatelj i aranžer za sve njihove ansamble. Suradnja je trajala do

njegove smrti. Tijekom karijere Kuljerić je djelovao na mnogim važnim pozicijama u hrvatskim kulturnim institucijama, uključujući umjetničko vodstvo Dubrovačkih ljetnih igara (1984. – 1985.), Hrvatskoga narodnog kazališta (1994. – 2003.), koncertnih ciklusa Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog (1980. – 1984.), Muzičkog biennala Zagreb (1980. – 1983.) te Tribine jugoslavenskog muzičkog stvaralaštva (danas Glazbena tribina) u Opatiji (1977. – 1988.). Bio je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te dobitnik svih važnijih hrvatskih nagrada i priznanja. Njegove skladbe danas se redovito izvode u Hrvatskoj i inozemstvu. Između ostaloga, Kuljerić je isticao važnost udaraljki koje je uključivao u svoje solističke, komorne, orkestralne i zbarske skladbe, oratorije, opere, aranžmane, filmsku i namjensku glazbu. U solističkom repertoaru fokusirao se gotovo isključivo na marimbu, kojom je uspio ostvariti zvukovno autentične kolorističke efekte. Iz tog dijela opusa ističu se djela *Lied ohne Worte* i *Barocchiana*, a uz dodatak orkestra nastala su djela *Barocchiana za marimbu i gudače*, *Folk Art II* za isti sastav te *Koncert za Ivanu* koji je posvećen njegovoj kćeri, udaraljkašici i marimbistici.

Ponukan razvojem marimbe i njezinim izražajnim mogućnostima te prateći inicijativu svoje kćeri, udaraljkašice i marimbistice Ivane Kuljerić Bilić, Igor Kuljerić 2001. godine sklada *Koncert za marimbu i orkestar*, poslije preimenovan u *Koncert za Ivanu*. Za komorni ansambl adaptirala ga je Ivana Kuljerić Bilić 2007. godine. Koncert je skladan samo pet godina prije Kuljerićeve smrti pa djelo odiše njegovim zreлим stilom. Na mnogo je načina to djelo originalno i jedinstveno u njegovu opusu. Struktura koncerta prati konstantnu fluktuaciju triju stavaka, klasičnoga rasporeda (*Con moto – Lento – Allegro*) koji se izvode neprekinuto, s *attaccom*, što pridonosi provodnoj niti kroz cijelo djelo. Najizražajnija su značajka djela zvukovne boje postignute različitim glazbalima. Glasovir i marimba postavljeni su kao temelji skladbe i nositelji melodije, a ostale udaraljke upotpunjavaju strukturu i skladbi daju posebnost. Bilo bi teško verbalizirati osjećaje koji se pobuđuju tijekom izvedbe, a još teže odabrati čvrsti fokus na određenog izvođača ili glazbenu odliku. Koncert ne dopušta jednostavno osvještavanje vlastitog slušateljskog iskustva; materijal je gotovo provokativno razlomljen; osjećaj vremena rastegnut je i relativiziran nesimetričnom strukturom. Teško je razlučiti koliko je zvukova odjednom prisutno i tko „odgovara“ komu. Jasne glazbene fraze javljaju se u dionici glasovira i marimbe, ali i te potencijalno periodične fraze nestaju uz pomoć specifično bisernog zvuka marimbe i ostalih udaraljki, u anticipaciji nekog novog materijala. *Koncert za Ivanu* (u trajanju nešto kraćem od pola sata) mistično je putovanje kroz zvuk, njegove reperkusije i oblike te kroz logiku i osjećaje slušatelja. Sam je skladatelj napisao:

„Marimba je instrument novijeg doba i ima nekoliko izvorišta. Primjerice, iz gamelana koji njeguje tradiciju ritmičkog višeglasja različitih melodijskih ili ritmičkih udaraljki. U njihovu se zvuku može osjetiti boja i materijali drva, bakra, stakla, vode... Drugo je izvorište afrokubanska glazba, koja vitalnost također temelji na izvanrednoj ritmičnosti i gaji poseban kult boje instrumenta. Riječ je, dakle, o

izvaneuropskoj tradiciji koju sam želio spojiti s povijesnom formom koncerta i standardnih instrumenata i doživjeti marimbu kao specifičan glasovir za koji je karakteristično da može imati perkusivno značenje *par excellence* i obilježje pjeva glasovira. [...] Usporedno skladateljsko razmišljanje vodilo se mišlju o prevladavanju 'knjiških' rasprava o tobože povijesnoj 'potrošenosti' tradicionalnoga glazbenog vokabulara. Stoga, ako se impresionistički obojeni nonakord ili poliritmičnost što se olako vezuje uz samo određena skladateljska imena ili motoričnost i repetitivnost kraćih glazbenih jezgri i niz drugih pojavnosti, postave u drugačije odnose i nova okruženja, postaju na neki način ponovno 'djevičanskim' materijalom, pripravnim i podatnim za obnavljačka glazbena preoblikovanja. Bio je to svojevrsni obiteljski dug, budući da mi je kći marimbistica.“

Jedan od temeljnih motiva koncerta kombinacija je triju tonova intervalskih odnosa velike, a zatim male sekunde. Skladatelj ponajviše upotrebljava smanjene i povećane akorde, izbjegavajući čiste kvinte. Važna su značajka *Koncerta za Ivanu* odlomci prvotno otvorene forme, koji su se postupno fiksirali u notnom zapisu. Tehnikom zapisivanja otvorenih odlomaka u metarski organiziranim dijelovima, skladatelj stvara dojam zvukovne prostornosti i nedeterminiranosti. Iako su ti dijelovi notno fiksirani, oni su i dalje otvoreni te pozivaju izvođača da intervenira vlastitim umjetničkim doprinosom. Solist Luis Camacho Montealegre o tome kaže: „Partitura sadrži zapisane odlomke kojima se interpret vodi, ali ima slobodu igrati se... to je kombinacija otvorenog odlomka i skladateljskog prijedloga.“

Kadence su dobro povezane s ostatkom glazbenog materijala pa tako prije kadence drugog stavka nastupa otvoreni odlomak koji interpretira sam izvođač. Luis Camacho Montealegre ne mijenja notni materijal, nego se igra prigušivanjem zvuka. Krajnji mu je cilj „igra“ zvukom koja je vodilja njegove interpretacije. Kadenca trećeg stavka ima odsjek koji solistu zvuči španjolski zbog dobivenog efekta prigušivanja zvuka rukama i tijelom, upravo kao što gitaristi u *flamencu* prstima prigušuju zvuk i manipuliraju njime: „Promijenio sam tehniku sviranja u ovom djelu. U sviranju marimbe postoje dva osnovna načina na koja se drže palice: jedan je kad su one prekrizene (tehnika Barton) i taj način se uči u glazbenim školama, a drugi je kad se drže između trećega i četvrtoga prsta i nisu prekrizene; to je takozvana tehnika Stevens. Ove sam godine počeo mijenjati način držanja palica da bih postigao prirodniji zvuk. Osim toga, sviram palicama koje su izrađene od palmina drveta ratana, što dodatno mijenja zvuk jer je to drvo izuzetno fleksibilno.“

Koncert je pod utjecajem pijanističkih tehnika sviranja, pa inače fragmentirane akordne motive zamjenjuju horizontalne melodijske linije, a tehnike sviranja marimbe proširene su tehnikama kao što je križanje palica. Kuljerić je zvuk marimbe stopio sa zvukom orkestra tehnikama kao što su *ricochet* u violinama, *pizzicato* u violama i *col legno* u violončelima i kontrabasima, stvarajući perkusivni zvuk gudača. Kuljerić je ovim *Koncertom*, jednim od prvih koncerata za

marimbu solo u Hrvatskoj, podario tom glazbalu važnost ne samo velikom koncertantnom formom nego i proširenjem tehnike sviranja te svojim jedinstvenim glazbenim jezikom. Luis Camacho Montealegre o djelu zaključuje: „Iz mojega kuta gledanja, najvažnije što je Kuljerić učinio jest njegov način tretiranja marimbe kao da nije marimba. Može se osjetiti da nije lagano ni jednostavno izvoditi ovo djelo, no upravo to donosi i nove mogućnosti. Sam izvođač može odlučiti o fraziranju, a djelo te prisiljava da istražuješ kako... zapravo, nije jasna glazba, koja ti na prvu 'sjeda', već ona zahtijeva istraživanje, a fenomenalno je to što postoji u udaraljkaškoj literaturi. Imamo mnoga remek-djela u našem udaraljkaškom repertoaru, ali ne nešto ovakvo. Na glasoviru bi *arpeggia* bilo lako odsvirati i bila bi intuitivna, dok je za nas to zahtjevan posao. Koncert u verziji za orkestar, koju ćemo imati priliku čuti, drugačiji je i ja sam tek druga osoba koja će izvoditi to djelo u orkestralnoj verziji nakon Ivane Kuljerić Bilić. Ova će izvedba biti jedinstvena i po tome što je sama Ivana Kuljerić Bilić radila s nama na svim probama i mijenjala djelo ovisno o tome što je dobro zvučalo i funkcioniralo.“

Igor Lešnik (Zagreb, 1956.) jedan je od vodećih europskih udaraljkaša svoje generacije. Njegove su skladbe dio koncertnih programa znamenitih solista i ansambala, kao i udaraljkaških natjecanja. Lešnikova suradnja s poznatim kolegama, bogat niz audiozapisa i videozapisa te međunarodna koncertna aktivnost uveli su hrvatsku udaraljkašku scenu na svjetsku pozornicu.

Od 1984. do 2014. vodio je udaraljkašku sekciju Simfonijskog orkestra HRT-a, a 1990. godine počeo je dugu djelatnost kao organizator međunarodnih udaraljkaških priredbi, poput festivala i pedagoških radionica kao što je *International Percussion Ensemble Week* (IPEW) u Bjelovaru. Kao utemeljitelj studija udaraljki na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Lešnik je redoviti gost poznatih sveučilišta na pet kontinenta, a svoje radove objavljivao je u stručnim časopisima u Europi i Americi. Predsjednik je hrvatskog ogranka međunarodne organizacije Percussive Arts Society te dugogodišnji predsjednik stručnog ocjenjivačkog suda Međunarodnog marimbističkog natjecanja u Belgiji. Uz brojna priznanja za svoja umjetnička dostignuća i pedagoški rad u Hrvatskoj, 2003. godine Ministarstvo kulture Republike Francuske odlikovalo ga je Redom viteza za postignuća u umjetnosti i književnosti.

Austrijski skladatelj **Franz Cibulka** (Fohnsdorf, 1946. – Graz, 2016.) studij klarineta, kompozicije i dirigiranja završio je na Muzičkoj akademiji u Grazu. Do 2002. godine radio je kao profesor klarineta, komorne glazbe i teorije na Konzervatoriji *Johann Joseph Fux* u Grazu, a nakon toga se potpuno posvetio karijeri slobodnog skladatelja. Skladao je više od pet stotina skladbi u raznim stilovima i za vrlo različite instrumentalne

sastave te je često aranžirao skladbe prema željama izvođača. Iako je glazba bila njegova najveća strast, te je i u svojim posljednjim danima znao provesti i po 14 sati dnevno skladajući nova djela, Cibulka je s jednakim žarom volio putovati, otkrivati nove stvari, skijati, surfati i uživati u životu. Njegova inspiracija raznolikošću života očituje se i u njegovim skladbama u kojima je često spajao različite stilove.

Na svjetski glas došao je izvedbom svojih djela na festivalu *World Association for Symphonic Bands and Ensembles (WASBE)* u Schladmingu 1997. godine. Često je gostovao u Australiji, Rusiji, SAD-u i mnogim europskim državama te je surađivao s mnogim skladateljima i izvođačima; među njima svakako treba istaknuti dugogodišnju suradnju s Igorom Lešnikom koja je iznjedrila, osim djela *Per omnia*, skladbe *Concerto for Percussion and Orchestra*, *Concerto for Percussion and Percussion Ensemble*, *Concerto for Percussion and Wind Band*, *Jekyll and Hyde* te *Olympian drums*.

Skladba *Per omnia* nastala je 2008. godine kao rezultat suradnje udaraljkaša i skladatelja Igora Lešnika, skladatelja Franza Cibulke te pjesnikinje Regine Unterguggenberger koja je izabrala dijelove biblijskoga teksta. Djelo je praižvedeno u Bjelovaru 4. svibnja 2008. godine pod ravnanjem maestra Berislava Šipušaa. U izvedbi su sudjelovali Cantus Ansambli, udaraljkaški ansambli biNg bang te dječji zbor Glazbene škole Vatroslava Lisinskog iz Bjelovara. Ovo se djelo, skladano za orkestar, veliki udaraljkaški ansambli i djevojački zbor, upravo zbog vrlo zahtjevnoga izvođačkog sastava ne izvodi često, ali kad se izvede, ostavlja bogat dojam i mnogo prostora za osobna promišljanja i interpretaciju glazbe i teksta. Jedna od rijetkih skladbi hrvatskoga autora koja zahtijeva tako velik sastav udaraljkaša, *Per omnia*, iako se ne radi o koncertu za udaraljke, zasigurno jest napisana koncertantno jer udaraljkaške dionice ne samo da podržavaju tijekom skladbe od početka do kraja nego nerijetko preuzimaju ulogu glavnoga nositelja glazbenoga događanja te zahtijevaju i virtuoznost svih izvođača.

Latinski se tekst temelji na svojevrsnom kolažu stihova preuzetom iz 20. poglavlja Evanđelja po Mateju. Osnovna je njegova misao biblijska parabola koja nam alegorijski poručuje da je „mnogo zvanih, ali malo odabranih“. Iako primarno religijska, ta poruka pruža mnoge slojeve značenja pa je svaki pojedinac pozvan da je interpretira sasvim osobno, a prema autorovim riječima, promišljanje teksta ne mora se nužno doživjeti religijski jer se vrlo dobro može primijeniti i na svakodnevne ljudske odnose.

Mattheus 20

... dixit pater familias operariis suis:
quid hic statis tota die otiosi?
at illi respondentes dixerunt
qui a nemone conduxit
ite in vineam meam
et quod iustum fuerit dabo vobis...

...sed quicumque voluerit inter vos maior fieri
sint vester minister
et qui voluerit inter vos primus esse
erit vester servus...

...dicit dominus cum sero autem factum
volo autem et huius novissimo dare sicut et primo...

...sic erunt novissimi primi
et primi novissimi
multi sunt enim vocati
pauci autem electi...

Matej: 20

... reče domaćin radnicima svojim:
Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?
A oni odgovore:
jer nas nitko ne najmi.
Idite u vinograd moj
i dat ću vam što bude pravo...

...naprotiv, tko god hoće da među vama bude najveći,
neka vam bude poslužitelj
i tko hoće da među vama bude prvi,
neka vam bude sluga...

...reče domaćin uvečer:
Želim pak i ovima posljednjima podati koliko i prvima...

...Tako će posljednji biti prvi,
a prvi posljednji;
mnogi su zaista pozvani,
a samo neki odabrani...

Cijelo bi se djelo moglo podijeliti prema četirima vokalnim odsječcima, jer je dispozicija određena strofama teksta, te instrumentalnim dijelovima između njih. Od početka skladba uvodi slušatelja u mističan ugođaj postignut izmicanjem čvrstih oslonaca: izostankom tonalitetskog središta, emancipacijom ritma te naglim stilskim prijelazima zbog kojih slušatelj ostaje bez čvrstog uporišta, prepušten valovima glazbe. Zvuk zvona i zvončića anticipira biblijski tekst te prati njegovo izlaganje. Pojavom unisonih vokalnih dionica prve strofe (...reče domaćin radnicima svojim: / *Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?* [...]), ugođaj se mijenja; odjednom se sve čini predvidivim, mirnim i postojanim, a takvom ugođaju pridonosi latentna tonalitetnost te ujednačenost ritamskoga pulsa u dionicama glasovira i marimbe. Svevremenost poruke koju tekst nastoji prenijeti naglašavaju kanonske imitacije motiva vokalne dionice. Kako bi se što više istaknuo kontrast ovostranoga i onostranoga, svjetovnoga i duhovnoga, nakon završetka strofe ponovno nastupa instrumentalni dio, a karakter glazbe mijenja se od mirnog prema stilski heterogenom i mjestimice inspirativno kakofoničnom.

Druga strofa teksta (...naprotiv, tko god hoće da među vama bude najveći / *neka vam bude poslužitelj* [...]) jedina je uglazbljena međusobno različitim, stilski oprečnim dijelovima kakvi odlikuju skladbu u cjelini, kontrastima mirnoga i motoričnoga. Odluka da se ova strofa jedina prikaže na taj način opravdana je sadržajno jer tekst tematizira suprotnosti, opominje slušatelja da se svatko tko želi biti najbolji, mora najprije znati poniziti.

Iznenada sve utihne pa slušatelja obuzme osjećaj da se vratio nekoliko stoljeća unatrag: djevojački glasovi prelijevaju se nad tihim zvucima

gudača, dočaravajući velikodušnost i milost sadržanu u tekstu treće strofe (*...reče domaćin uvečer / Želim pak i ovima posljednjima podati koliko i prvima [...]*). Međutim, ugođaj blaženstva ne zadržava se dugo jer vokalne dionice iznova utihnu, a nabujala orkestracija ponovno preuzima glavnu riječ, dočaravajući negativnu, „mračnu“ stranu ljudskoga karaktera – jezičavost, ljubomoru, taštinu te škrtarenje u velikodušnostima. Nepravilne mjere, gusta i složena faktura skladbe i *fortissimo* dinamika navode nas da u tome prepoznamo sve svoje mane, ali i loše utjecaje ljudske kulture na sve prirodno i kozmičko što nas okružuje, u usporedbi s čime smo kao civilizacija tako maleni i zanemarivi.

Zadnja, četvrta strofa teksta (*...Tako će posljednji biti prvi / a prvi posljednji [...]*) ipak „pobjeđuje“, probija se kroz orkestralni odlomak, čime se želi prikazati da naše, ljudske mane, kakve god bile, možda ipak nisu nesavladive, da možda postoji nešto više od nas što nas usmjerava i nastoji učiniti boljima i pravednijima.

Ujedinjujući različite glazbene smjerove i stilove, zbor s orkestrom te biblijski tekst s vrlo svjetovnom porukom, skladba *Per omnia* uči nas prihvatiti sve aspekte života. Ljudska je kultura prikazana u različitim nijansama glazbenoga jezika i stilskih smjerova, a širina njezine raznolikosti predočena je mjestimičnim prizvucima ekspresionizma, simfonijskog džeza, latinskoameričkih melodija, nepravilnih ritmova te aluzijama na filmsku glazbu; svi se oni provlače sasvim kontrastnim, harmoničnim vokalnim dijelovima. Glasovi djevojačkoga zbora u skladbu unose kozmičku, božansku dimenziju koja prati biblijski tekst te poziva slušatelja na kontemplaciju. Stalnim mijenama i kontrastiranjem karaktera oslikava se nerazmjer prirodne, kozmičke uravnoteženosti i postojanosti s jedne strane te djelovanja ljudske kulture, sa svim svojim pozitivnim i negativnim obilježjima, s druge strane. Odmjerenost i mirnoća vokalne dionice simboliziraju protok vremena, dok instrumentalni odsječci unose naš, ljudski pogled na vrijeme – ubrzan, napet, motoričan, kaotičan. Skladba nas nastoji potaknuti da prihvatimo i one mirne, usporenije životne trenutke, ne odbacujući ih nužno kao isprazne i nesadržajne, te da ih iskoristimo kao bijeg od svega onoga što nam užurbana svakodnevnica nosi. Iako naizgled kritizira hektičnost suvremenoga života, skladba na kraju sve te različite izričaje stapa u harmoničnu cjelinu, podsjećajući nas da je ljepota života upravo u ravnoteži dobrog i lošega, pozitivnoga i negativnoga, u ovom slučaju užurbanoga i mirnoga, suvremenoga i tradicionalnoga.

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Zagreb, Trg Stjepana Radića 4

Za nakladnika: Dražen Sirišćević, ravnatelj

Producentica: Lana Merkaš

Urednica: Jelena Vuković

Autorice tekstova: studentice četvrte godine muzikologije pod mentorstvom dr. sc. Sanje Kiš Žuvele, doc.: Hana Zdunić, Andrea Rakitić (*Ziljijan Concerto* Mladena Tarbuka), Francesca Paleka, Ena Hadžiomerović, Hannah Pavlič (*Koncert za Ivanu* Igora Kuljerića), Klara Kosić, Nina Vojtek (*Per omnia... Igora Lešnika i Franza Cibulke*)

Lektorica: Rosanda Tometić

Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ilie

Tisak: Stega tisak d.o.o., Zagreb

Naklada: 520 primjeraka

Cijena: 20 kuna

www.lisinski.hr

Mužek & Trio

Sve, samo ne opera!

Nedjelja, 26. svibnja 2019.

KONCERTNA DVORANA CONCERT HALL

LISINSKI
NEPROCIJENJIV DOŽIVLJAJ INVALUABLE EXPERIENCE

*The Girl from Ipanema / Parlami d'amore Mariù / Smile
Sanjam te / Chittara Romana / Torna a Surriento
Tears in Heaven / Dicitencello vuie / Anema e core
El día que me quieras / Mattinata / La Danza
Fragile / Core 'ngrato / Por una Cabeza*

LJETNA POZORNICA MUZEJA ZA UMJETNOST I OBRT

3.-18.6.2019.

večeri na
Griču
NA SLUŽBENOME PUTU!

Ponedjeljak, 3. lipnja 2019.
JANOŠKA ENSEMBLE

Srijeda, 5. lipnja 2019.
THE QUEEN'S SIX

Petak, 7. lipnja 2019.
**MEŠTROVIĆ
& EXPRESTO**

Nedjelja, 9. lipnja 2019.
JALTA, JALTA

Utorak, 11. lipnja 2019.
**GIANLUCA LITTERA
& DOUBLE BREATH
JAZZ QUARTET**

Petak, 14. lipnja 2019. u 19.30

LISINSKI Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog

LATICA ANIĆ, violončelo
LOVRE MARUŠIĆ, glasovir
**ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA
VETON MAREVCI**, dirigent

Subota, 15. lipnja 2019.

**AUGSBURGER
DOMSINGKNABEN**

Nedjelja, 16. lipnja 2019.

RAHEL SENN, glasovir

Utorak, 18. lipnja 2019.

ELIS LOVRIĆ, gitara, glas
STJEPAN VEČKOVIĆ,
gajde, mih i dvojnice

LISINSKI

LISINSKI
SUBOTOM
UVJEK
LISINSKI
NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ!

200

GODINA
19/20

Subota, 28. 9. 2019.

LISINSKI 200
SIMFONIJSKI ORKESTAR I ZBOR HRVATSKE
RADIOTELEVIZIJE
NIKŠA BAREZA, dirigent

Subota, 12. 10. 2019.

FILHARMONIJA BBC-a
JOHN STORGÅRDS, dirigent
KIAN SOLTANI, violončelo

Subota, 9. 11. 2019.

LUDWIG VAN BEETHOVEN:
DEVETA SIMFONIJA
SIMFONIJSKI ORKESTAR I ZBOR
MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU
MLADEN TARBUK, dirigent

Subota, 16. 11. 2019.

JEVGENIJ KISIN, glasovir

Subota, 30. 11. 2019.

ZAGREBAČKI KVARTET
ZAGREBAČKI SOLISTI
SRĐAN BULAT, gitara
FILIP FAK, glasovir

Subota, 7. 12. 2019.

SOFIJSKA FILHARMONIJA
NAJDEN TODOROV, dirigent

Subota, 14. 12. 2019.

GIUSEPPE VERDI: REKVIJEM
U spomen na maestra Vjekoslava Šuteja
ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
ZBOR HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE
AKADEMSKI ZBOR IVAN GORAN KOVAČIĆ
IVAN REPUŠIĆ, dirigent
KRASIMIRA STOJANOVA, sopran
ELENA ŽIDKOVA, mezzosopran
TOMISLAV MUŽEK, tenor
MARKO MIMICA, bas

Subota, 21. 12. 2019.

OLIVIER LATRY, orgulje

Subota, 25. 1. 2020.

BEČKI SIMFONIČARI
PHILIPPE JORDAN, dirigent

Subota, 15. 2. 2020.

BEČKI DJEČACI

Subota, 22. 2. 2020.

**ORKESTAR MINHENSKOGA RADIJA
ZBOR BAVARSKOGA RADIJA**
IVAN REPUŠIĆ, dirigent
KRISTINA KOLAR, sopran
ANNIKA SCHLICHT, mezzosopran
ERIC LAPORTE, tenor
LJUBOMIR PUŠKARIĆ, bariton
MARTINA FILJAK, glasovir

Subota, 28. 3. 2020.

**KRALJEVSKI FILHARMONIJSKI
ORKESTAR**
VASILIJ PETRENKO, dirigent
ALICE SARA OTT, glasovir

Subota, 4. 4. 2020.

**ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
AKADEMSKI ZBOR IVAN GORAN KOVAČIĆ**
DMITRIJ KITAJENKO, dirigent
TOMISLAV MUŽEK, tenor
PAVAO MAŠIĆ, orgulje

Subota, 18. 4. 2020.

FILHARMONIJA IZ ŠANGAJA
YI ZHANG, dirigent
JOHAN SCHMIDT, glasovir

Subota, 25. 4. 2020.

**ŽIDOVSKA RAPSODIJA
SIMFONIJSKI ORKESTAR I ZBOR
MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U
ZAGREBU**
EITAN GLOBERSON, dirigent

Subota, 16. 5. 2020.

IVO POGORELIĆ, glasovir

KONCERTNA DVORANA - CONCERT HALL
LISINSKI
NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ - UNPARALLELED EXPERIENCE

Grad
Zagreb

Hrvatska
Republika

Zagreb
CROATIA

 otpbanka

AUTOWILL
Vaš OPEL partner

ZAGREB
moj grad

KONCERTNA DVORANA | CONCERT HALL

LISINSKI

NEPROCENJIVIM DOŽIVLJAJI | INVALUABLE EXPERIENCE